

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Magyar Villamos Művek Zrt. (MVM)

Odpůrce: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Je třeba považovat holdingovou společnost, která se aktivně podílí na řízení určitých záležitostí dceřiných společností nebo celé skupiny společností, avšak nepřenáší na dceřiné společnosti služby poskytnuté v souvislosti s činností aktivního holdingu ani příslušnou DPH, ve vztahu k těmto službám za osobu povinnou k DPH?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, může holdingová společnost uplatnit nárok na odpočet DPH ze služeb, jež sama využívá v přímé souvislosti se zdanitelnou hospodářskou činností některých dceřiných společností, a případně jakým způsobem tak může učinit?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku, může aktivní holdingová společnost uplatnit nárok na odpočet DPH ze služeb, jež jsou využívány v zájmu celé skupiny společností, a případně jakým způsobem tak může učinit?
- 4) Liší se odpovědi na výše uvedené otázky, a případně do jaké míry, pokud aktivní holdingová společnost fakturuje výše uvedené využití služby dceřiným společností jako zprostředkovatelské služby?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Venezia (Itálie) dne 29. ledna 2016 – Vinyls Italia SpA, v úpadku, v. Mediterranea di Navigazione SpA

(Věc C-54/16)

(2016/C 156/31)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Venezia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vinyls Italia SpA, v úpadku

Žalovaná: Mediterranea di Navigazione SpA

Předběžné otázky

- 1) Zahrnuje „důkazní břemeno“, které podle článku 13 nařízení 1346/2000 ⁽¹⁾ spočívá na osobě, která měla užitek z úkonu, který poškodil všechny věřitele, a to v souvislosti s návrhem zamítnout odporovací žalobu proti tomuto úkonu podle ustanovení *lex fori concursus*, povinnost vznést v zákonné lhůtě podle podmínek procesního práva místa soudu procesní námitku v užším slova smyslu, a při prokázání existence dvou předpokladů, které se vyžadují v témže ustanovení?

nebo

Lze článek 13 nařízení 1346/2000 použít v případě, když se dotčený účastník domáhá jeho použití v průběhu řízení, a to i po uplynutí lhůty k podání procesních námitek podle procesního práva místa soudu, nebo i *ex officio*, za podmínky, že dotčený účastník poskytl důkaz, že poškozující úkon podléhá *lex causae* jiného členského státu, jehož právo neumožňuje napadnout úkon v konkrétním případě žádným prostředkem?

- 2) Musí být odkaz na *lex causae* podle článku 13 nařízení 1346/2000 v souvislosti s rozhodnutím, zda „toto právo nepřipouští v daném případě žádný prostředek napadení tohoto právního úkonu“, vykládán v tom smyslu, že dotčený účastník musí prokázat, že v daném případě *lex causae* obecně a teoreticky nestanoví žádný prostředek napadení úkonu jako je poškozující úkon projednáváný v daném případě – platba smluvního dluhu – nebo v tom smyslu, že dotčený účastník musí prokázat, že pokud *lex causae* připouští napadení úkonu tohoto druhu, nejsou v praxi splněny podmínky – odlišné od podmínek stanovených *lex fori concursus* –, aby oprávněmu prostředku mohlo být v projednáváném případě vyhověno?
- 3) Lze režim námitek stanovený v článku 13 nařízení 1346/2000 – s ohledem na cíl ochrany dobré víry, kterou účastníci vkládají do stability úkonu podle *lex causae* – použít i tehdy, když mají smluvní strany sídlo ve stejném smluvním státě, jehož právo se tedy podle očekávání stane *lex fori concursus* v případě úpadku jedné z nich, a strany prostřednictvím smluvní doložky o volbě práva jiného smluvního státu svěří zrušení úkonů provádějících dotčenou smlouvu použití kogentních pravidel *lex fori concursus* stanovených na ochranu zásady *par condicio creditorum*, k újmě všech věřitelů v případě úpadku?
- 4) Musí být čl. 1 odst. 1 nařízení č. 593/2008 ⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že „případy kolize právních řádů“ pro účely použitelnosti nařízení zahrnují i případ smlouvy o námořním pronájmu uzavřené v členském státě mezi společnostmi se sídlem v tomtéž členském státě, s doložkou o volbě práva jiného členského státu?
- 5) V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku, musí být čl. 3 odst. 3 nařízení č. 593/2008 ve spojení s článkem 13 nařízení č. 1346/2000 vykládán v tom smyslu, že rozhodnutím stran podrobit smlouvu právu členského státu odlišného od státu, ve kterém jsou soustředěny „všechny ostatní prvky významné pro situaci“, není dotčeno použití kogentních předpisů práva tohoto členského státu použitelných jako *lex fori concursus* na nezrušitelnost úkonů provedených předtím, než došlo k úpadku k újmě všech věřitelů, přičemž tak má přednost před doložkou o osvobození stanovenou v článku 13 nařízení 1346/2000?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160, s. 1; Zvl. vyd. 19/01, s. 191).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, s. 6).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)
dne 5. února 2016 – Associação Sindical dos Juízes Portugueses v. Tribunal de Contas**

(Věc C-64/16)

(2016/C 156/32)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Associação Sindical dos Juízes Portugueses

Žalovaný: Tribunal de Contas